

היבר א' היבר א'ק שער ו' שער עקודים פרק ה'

בחי' הכלים אך הכתר לא יש מי שיכב כרשימו שלו (כ"א אחוה בעליות) לכן לא נגמר עדיין הכלי שלו והרי כי הכתר הניח רשימו ולא כלי. ושאר הספי' הניחו רשימו וכלי. ומלכות הניח כלי ולא רשימו:

אמנם אחר קבלת אלו הספי' מן המאליל חזרו למקומם חוץ מן הכתר כ"ל ואז הכלי של הכתר לא נעשה רק כחומר כי כשחזרה חכמה ונכנסה בו אז הכה אור החכמה ברשימו שהניח בו הכתר במקומו והיו אלו הכחות כפולות שלפי רשימו של כתר להיותו בחי' עליונה מן החכמה לכן הוא מכה בחכמה ומוליד יולדיו וגם החכמה להיותו בא עמה מלמעלה ומבטל עומדת על הרשימו והוא גבוה ממנו לכן הכה עמה ברשימו ואילול יולדיו אחרים לכן נעשה עמה ב' כלים אחד לרשימו של הכתר וא' לכתבה שבה עמה. וכבר הארכנו בזה במקום אחר (א) איך יש בכתר זכר ונקבה והמה אלו הב' שזכרם הם שהם הרשימו והחכמה וע"ש היסוד. והנה מכאן חוכל להבין איך יש ג"כ בעולם העקודים מליאות ביטול מלכים מדר מה כמו דמיון אותם מלכים שמלכו בארץ אדום שמתו ואתבטלו כזכר בדרוש עלים העקודים שהרי ענין השעלמות האורות של העקודים ועליהן במאלילם הוא ג"כ ביטול מלכים בכאן (ב) דוק ותשכח. אמנם ההפך, אשר ביניהן הוא זה כי אף העקודים הם הקלוקל ע"מ לחקן וסותר ע"מ לבנות כי זה היה עיקר הכוונה לעלות כדי לעשות בחי' כלים אבל העקודים הם כמחילו הכלים להחלול קלת לכן גם בכאן הם

קלת ביטול והמ"י כי גם (כ"א כאן) בא"ק הם כל אחוה למלס שביארנו למעלה. גם אוחס שנבאר לקמן בע"ה בענין לאח הנקודים ממנו איך לימלס עלמנו ופרים חד פריסה בטיטורא דיליה כ"ז קרוב לביטול המלכים ודברים אלו חסור להרזיב בהם ולהוליסם בפה והמ"י. ודע כי במל' של עולם העקודים נשאר זה י' שרשים של י' הנקודים כמו שנבאר בע"ה ועד"י בכל אלילות כי המלכות שג השרשים אשר בפה א"ק היא כלולה מ' והם י' שרשים אל' דעקודים ובמלכות דעקודים יש י' שרשים חג י"ם דנקודים (וכן במלכות דנקודים יש י' שרשים והם שרשים ד"ם דכרודים) (ג) ועד"י בשאר העולמות (ד): **ב"ק** (ה) **בבר** בחי' ובחי' יש ד' מליאות שהם א' כלים. ב' כר"ן פנימים. ג' מיה מקיף. ד' יחידה מקיף אל מקיף. וב' בחי' אלו האחרונים הא' נקרא חיה שהוא מקיף א' ונקרא נשמה לנשמה והוא מן החכמה בסוד והחכמה תחיה את בעליה וכן חיי"ם גימטריא חכ"ם והב' שהוא מקיף הב' נקרא יחידה והוא מן הכתר לפי שאין נוקבא לאריך (ו) כמו שיש לשאר לכן נקרא יחידה ואין שני דעליה אתמר כי אחד קראתיו וגו' וז"ל ר"ל ה' שמות יש לנשמה והם נגד ה' פרלופים נפש מל' רוח ח"ת. נשמה ב"י מיה חכמה. יחידה כתר. והמלכות יש בה כל ה' בחי' אלו כי היא עולם נפש ומאיר בה נפש של ח"ת והוא רוח אל המלכות. ובינה נפש שלה נשמה למלכות. וחכמה נפש שלו נשמה לנשמה למלכות. ונפש כתר יחידה למלכות (א) וכן בת"ת יש בו בחי' רוח של מלכות נפש אלו והוא עלמו רוח. ורוח בינה נשמה אלו

דעות וביאורים (א) סוף דרוש ג' מן חס' ולא מטי: (ב) יא' וכפי מ"ל בסוד הנקודים ענין עתה"ל איך מורים על מיהת המלכים משם ג"כ הבין מליאותם כדל': (ג) אלו הדברים אין להם הכנה. כי ידוע הוא שקודם התיקון היו נקראים נקודים וסיו' אז במלכותם ובכ"ל לבד. וי"ח הסקן מיוסף שם מ"ס ונחנך עם כדל' וא' נקראים כדורים ואילנות ולא איך נומר כלל כי יש במלכות דנקודים י' שרשים לז"ם דכרודים. כי במלכות דנקודים שם הם כל הכשרה וז"ל משם מה שאל. ואמ"ס הוא גבוה מנעלה משנה כרוב מדר. והאמת כי בספר אורחות חיים אשר משם נלקח כל הפרק היו לימלס שם אלו החכמות מן וכן במלכות דנקודים כו' עד דכרודים. וכן בחי' שער הקדמה (דף י"ז א') לימלס שם ג"כ (כ"ד בכ"ח): (ד) כאן ש"ך אומר הכנה דסוף פ"א מ"ז דשער עתה"ל ד"ס ענין בחי' דכ"א ע"כ: (ה) פיין שער הקדמות פ"ז מדרושים חכ"ע דף ע"ב פ"ד: (ו) יא' לא"ק ח"ס עיין בנקדמת רחובות הכר דק"א רע"א:

יפה שעה

בטריה וכן עדי' כל השאר והוא ממש כדרך שכתב רז"ל בעשיית כלי כטל'. ונלמד' לומר שאינם יכולים להכות אור אחוריים דספי' העליונה היצר גבור ישר דספי' התחתונה העולה כיון שאין מקום פניו ביניהם. שהרי אור דכל ספי' וספי' כשעולה אין הכלי שלה מתרסק רק אור אחרת שנכספי' שחתיו נכנס בו והם הכי קיימי' זה יא' להעלות בספירות שלמעלה ממנו וזה נכנס אור הספירה אחרת שהחתיה שגב היא עולה ונכנס בו ואין שום ספירה מהרקות לגמרי עד שיגמרו כל האורות הספירות שחתיו לעבור בו לא כן ספי' המלכות שאין ספי' אחרת חתיה שייכנס בה וכל כמה שעולה אור שבה ליסוד הכי הולך ומתרחק הכלי שלה הילכך אור חומר שחמיר בה היסוד דרך אחוריו מכה גבור הישר שלה העולה והרי יש מקום רקני להכות ולבטל זה בזה ויגלוזות הטופלות מויליח מקום ריקן לטוב ומבין הכחות שלהם נעשה כלי המל' והוא נענו רוח ורוח מבינה הוא נשמה אלו ורוח מאבא הוא חיה אלו ורוח מא"א הוא יחידה אלו וכן בבינה יש בה גר"ן מדר עתמה ונשמה שאלה היא בה חיה כו' כל אלה דברי רז"ל אינם מתיישבים לפי הדרוש שהרי לפי הדרוש גם כבודת באבא נפש לבד שהוא לא יא' אלא בבחי' נפש לענוה היה נותן לכל פרלופים שחתיו בכל אחד ואחד כפי נחל לאימא בחי' רוח וז"ל בחי' נשמה ולמלכות בחי' חיה אלמא כל אחד לקח כפי מה שצריך לו ולפי דברי רז"ל אלה נמצא אלמא כל לכל הפרלופים בחי' חיה ולא אחרת. וכן אי"א לפי הדרוש שאלה נותן בבחי' נפש לענוה לבד ונתן לכל פרלופים שחתיו בכל אחד ואחד כפי מה שצריך בחי' רוח אלו נותן לפרלופים שחתיו אלא בחי' יחידה לכולם בשם. וכן יש להקשות מאימא ומו"א. ועוד קשה שלפי דברי רז"ל אלה נמצא כל פרטק ופרטק נותן מבחינתו לכל הפרלופים בין שלמעלה ובין שלמטה וגם הוא לקח מהם כמבואר ולפי דרושיו נלאת החכמה היה נותן לכל פרטק ופרטק שחתיו כפי מה שצריך לו והוא לא היה לקח משניהם כלום. אמנם הדבר הזה תלוי בהקדמה א' שצריך לדעת והוא כי הנה נודע כי אי"א דלילות נקרא בחי' יחידה. ואבא נקרא מקומה. וגר"ן לדעת למה אי"א נקרא בחי' יחידה והלא הוא כלול גרנח"י אלה שבו כמו שאר כל הפרלופים. וכן אבא הנקרא חיה דכללות למה נקרא חיה מאחר שכולל גרנח"י שלם כו' וכן כמה חתעלה

מעלה אי"א שהוא נקרא יחידה דכללות האלילות וכן אבא נמה הוא גדלה מעלתו שנקרא בחי' חיה דכללות האלילות. אי משום מעלת המקום שהוא קלי למעלה מפרלופים שחתיו אין זה כדי לגדל מעלתו כי אין המקום מכבד את האדם אדרבא האדם מכבד את המקום כעדע. ומאחר שכל פרלופי האלילות כל אחד ואחד כלול מגרנח"י שלם וגרנח"י גרנח"י כמ"ס רז"ל בפ"ה דשער המוחין במה חתעלה מעלה כל אחד על חבירו שזה נקרא אי"א בחי' יחידה וזה אבא בחי' חיה. אבל עוד סענין צריך שחדע שבראון המאליל העליון כשנתקן עולם האלילות אז נעשה בחי' התחלפות כי כל אחד לקח מבחינתו מפרלופים שחתיו ושעליו ומתן להם מחלקו לכל חד כפי מה שראוי לו ועל ידי כן נחללו כולם כלולים זה בזה. כנה אי"א גרנח"י שבו נעשו בזה האופן. יחידה שבו הרי היא בחינתו עמדה לו ובחי' יחידה דלכא נעשה לו בחי' חיה. ובחי' יחידה דלימא נעשה לו בחי' נשמה. ובחי' יחידה דז"א נעשה לו בחי' רוח. ובחי' יחידה דמל' נעשה לו בחי' נפש. והרי נמצא גרנח"י שנבא"א נעשה מיחידות דכל ה' פרלופים ככוללים כל טולם האלילות וכל ד' בחינותיו נתן להם ונעשה בחינת יחידה לכולם. וכן אבא יחידה שבו נעשה מבחי' חיה שלקח מא"א וחיה שבו היא בחינתה עמדה לו וחיה דלמא נעשה לו בחי' נשמה. וחיה דז"א נעשה לו בחי' רוח. וחיה דמלכות פרלופים ככוללים ובחינותיו נתן להם. וכן אימא נשמה דל"א נעשה בחינת יחידה אלוהי ונשמה דלכא נעשה בחי' חיה אלוהי ונשמה היא בחינת עמדה לה ונשמה דז"א נעשה רוח אלוהי. ונשמה דמלכות נעשה בחינת נפש אלוהי. וכן בז"א רוח דל"א נעשה בחינת יחידה אלוהי ורוח דלכא נעשה בחינת נפש אלוהי. ורוח דלימא נעשה נשמה אלוהי המלכות נפש דל"א נעשה בחי' יחידה. ונפש דלכא נעשה אלוהי בחינת חיה. ונפש דלימא נעשה אלוהי בחי' נשמה. ונפש דז"א נעשה אלוהי בחי' רוח. ונפש שלה היא בחינתה עמדה לה. ועל ידי זה נגדלה מעלת כל פרלופים על הפרלופים שחתיו שהרי אי"א בחי' גרנח"י שבו נעשה מיחידות דכל ה' פרלופים ככוללים. וכן אבא גרנח"י שבו נעשה מחיות דכל ה' פרלופים. וכן באימא וכן בז"א וכן במלכות. ומ"ס רז"ל גם בבינה יש בה גר"ן מדר עתמה כו' גם באבא יש כל ד' בחינות אלו כו' לא חש להאריך לבאר שהם מבחינות שלוקח מפרלופים שחתיו ודברי אלה כתבם רז"ל בפ"ח משער ה"פ ח"ל וכן עדי' באורות מה

שכח